

אמונה (10)

בלעדיה אין חיינו חיים. מסיבה זו, ברא הקב"ה את עולמו באופן כזה שכלל שהאדם הולך ומתבונן במראה עיניו, הוא יכול לקחת מזה חיזוק לאמונה. היסוד והבסיס לכל עבודתו הרוחנית של האדם ולמילוי חובתו בעולמו, הוא: הידיעה והאמונה שיש בורא ומנהיג לעולם. האמונה הזאת היא יסוד הדת, ואשר לא יאמין בזה, כופר בעיקר ואין לו חלק וזכות עם ישראל. היו מגדולי ישראל שאמרו וחזרו ואמרו שענין האמונה יקר בעיניהם יותר משאר כל המעלות. חסדים רבים עשה ה' יתברך עם אברהם אבינו, אולם החסד הגדול ביותר שנעשה עמו הוא: "השגת האמונה".

ספר "לכתחילה יסודות האמונה"

יסודות האמונה

הצעד הראשון בדרך לאמונה, הוא ההכרה שיש כח מעליו, ואין הוא מסוגל לפעול בלעדיו. כאשר האדם מבין שהוא מופעל, ולא שהוא מפעיל את עצמו, הוא מתקרב צעד גדול אל האמונה. האדם צריך להיות 'מבקש אמונה', אדם שפועל ללא הרף, כל הזמן, לרכוש יותר ויותר אמונה, להגדיל את האמונה, לחפש אותה בכל מקום ובכל פינה. ככל שעוסקים באמונה, היא הולכת ומתחזקת עד לדרגות נשגבות, בדומה לשרירי הגוף, שכלל שמתעמלים הולכים ומתחזקים, ובדומה לכל שאר הכוחות ומתחזקים בהתאם לתדירות שמשתמשים בהם. המאמין, מתנהג כאדם מבוגר שמודה לרופא מיד כשעוקר לו את השן, ולא כילד המכיר בטובתו רק לאחר זמן, כאשר עבר לו הכאב.

כה אמר ה'חזון איש": האמונה אין די לה בידיעה ובבירור פעם אחת, אלא יש צורך לחזק האמונה כסדר יום יום, ואם לאו, האמונה הפנימית הולכת ונחלשת עד שעלול ביום אחד להגיע לפריקת עול. חייבים כל הזמן להתחדש באמונה. לאחר פרק זמן שעבדנו עם חיזוק אחד יש להחליף לחיזוק אחר; כך שתמיד תהיה לנו התחדשות באמונה ובטחון. כל אדם צריך לבדוק בעצמו מה מחיה את אמונתו ולהשקיע בדבר זה עוד ועוד. אדם שמתחזק בעניני אמונה ובטחון הוא משפיע את החיזוק על כל סביבתו. בכל הנוגע לאמונה ובטחון קיימת הקרנה סביבתית, לטוב ולמוטב, גם מבלי שעדיין לא נאמר ולא נעשה מאומה. מקובל מפי רבי אליהו לופיאן, כי אף שבעבודת ה' יש לאדם להסתיר את מדרגתו הגבוהה, מכל מקום בעניני אמונה מותר לומר בגלוי: "אני מאמין ובוטח בהקב"ה אמונה בלב שלם".

ספר "לכתחילה, יסודות של אמונה"

דבר תורה אמונה: תמיד לדבר על אמונה

האמונה איננה רק מחשבה שבלב, אלא דיבור שמחיה את הנשמה. התורה אומרת: "וידעת היום והשבות אל לבבך" הידיעה לבדה אינה מספיקה; צריך להשיב אותה אל הלב, והדרך לכך היא בדיבור. כאשר אדם מדבר על אמונה, הוא מחזק לא רק את השומעים אלא גם את עצמו. המילים יוצרות מציאות פנימית. כך כתבו המפרשים: האדם נפעל לפי פעולותיו, וכך גם לפי דיבורו. כשאדם מרבה לומר שהכול בהשגחה, שהקב"ה מנהיג את העולם בטוב, האמונה נטמעת בו והופכת לחלק מחייו. חז"ל לימדו ש"חיים ומוות ביד הלשון". דיבור של אמונה הוא דיבור של חיים: הוא נותן כוח ברגעי קושי, פותח תקווה בזמנים סגורים, ומאיר את היום-יום באור של ביטחון בה'. ולכן, גם כשלא הכול מובן, דווקא אז ראוי לדבר אמונה: לומר ה' איתי, הכול לטובה, אין מקרה בעולם. כך האמונה אינה נשארת רעיון גבוה, אלא הופכת לדרך חיים. אמונה שבלב מחזקת את האדם. אמונה שבדיבור, מחזקת עולם שלם

וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֶּתֵּן לָךְ פֶּתַח לַעֲשׂוֹת תְּחִילָה
(ח"י)

"הוא דיהב לך עצה למקני נכסין" אונקלוס הרב דסלר אמר שכל יהודי מאמין יודע היטב שאם הוא עושה חיל, נובע הכל מסייעתא דשמיא, אולם גם אחרי מחשבות אלו נשארות מחשבות בלב שהאדם הוא אסטרטגי, בעל מעוף וכשרון, סוחר ממולח ובעל מחשבה יצירתית. אונקלוס מדגיש שהכח לעשות חיל, כמו גם העצה עצמה שהוא נותן וההחלטה של האדם במה להשקיע, גם אותה נתן הקב"ה. לאדם מצד עצמו לא שייך בכלל, רק קבלת מתנת שמים. מרגלא בפומיה: אנשים רגילים לומר: "נפל לי רעיון", מי הפיל אותו אצלך ומאיפה הוא צץ? הקב"ה הכניס לך את המחשבה והרעיון. רגילים לבאר פסוק זה, שבא להזכיר לעשירים ולמצליחנים שידעו שכל כוחותיהם מהקב"ה ולא ישמעו ליצר הרע שמסית אותם לתלות את הצלחתם בכישוריהם שהם המצליחים ובעלי הכוחות המיוחדים. נסיון זה אינו רק למצליחים, אלא גם לאלו שחוששים ומפחדים שלא יהיה להם הכח להצליח, גם אליהם מכוונת התורה שעליהם להתחזק באמונה ולזכור שהקב"ה הוא הנותן כח לעשות חיל, והכל בידו ובודאי יצליחו.

עולם אמונה

חשיבות העצומה של האמונה, היא כחשיבותם של החיים עצמם. האמונה היא האויר של הנשמה אשר

חשיבות האמונה

אמונה היא לדעת שהקב"ה נמצא איתנו תמיד ומשגיח על כל מה שקורה לנו. גם כשדברים לא מסתדרים כמו שרצינו, אנחנו מאמינים שיש לזה סיבה טובה, אפילו אם אנחנו לא מבינים אותה עכשיו. האמונה נותנת לאדם כוח. כשקשה, היא מחזקת אותנו, וכשטוב, היא מזכירה לנו להודות. אדם שמאמין, יודע שהוא לא לבד ושיש מי שמכוון את הדרך שלו.

כתוב: **"וצדיק באמונתו יחיה"** בזכות האמונה האדם חי חיים רגועים יותר, עם תקווה ושמחה. האמונה עוזרת לנו להיות אנשים טובים יותר, לעשות טוב לאחרים ולבטוח בה'. כשיש אמונה בלב, הפחדים מתגמדים והביטחון גדל. האמונה מאירה לאדם את הדרך ונותנת משמעות לכל מה שהוא עובר.

המלקט

יסודות האמונה

דוד המלך, בעת בואו לחזק את שלמה בנו למלאכת בנין בית המקדש, אמר לו: ואתה שלמה בני, דע את אלקי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה. תחילה ידע את אלקי אביך, ואחר כך עבדהו, כי אם לא ידע דרך יחודו, למי יעבוד. ולכן פתחה התורה בבריאת שמים וארץ ולא בציווי על המצוות, כי מי שאינו יודע מי הוא ה' אשר ציוה באלה המצוות, אין לגביו שום משמעות לציווי על המצוות.

וכן אמר המלך **אסא** בעת שבא להשיב את העם אל ה': **"ויאמר ליהודה לדרוש את ה' אלהי אבותיהם ולעשות התורה והמצוה"**. היינו שתחילה יש להתעסק בדרישת ה', ואחר כך יש לעסוק בתורה ובמצוות. אין לאדם להסתפק באמונה התמימה המקובלת לו מאבותיו, אלא ידע אותם, והצלח בהם, וחזור עליהם פעמים רבות, והתבונן בהם בהתבוננות יפה.

ספר "לכתחילה, יסודות של אמונה"

אמונה עבודה של כל יום

אמונה לא מגיעה לבד, היא דורשת תשומת לב והתמדה. כל יום אנחנו יכולים לבחור להאמין, גם כשקשה או כשיש ספקות. כמו שרגלי ספורט דורשות אימון יומי, גם האמונה דורשת חיזוק מתמיד. אנחנו בוחרים לפעול לפי מה שאנחנו מאמינים בו, לחשוב חיובי ולשמור על הערכים שלנו. בכל יום שיש לנו הזדמנות, אנחנו מחזקים את האמונה שלנו, והדבר הופך לחלק מהחיים שלנו. כך, האמונה לא נשארת רק במילים היא מתממשת במעשים ובדרך שבה אנו חיים. בסופו של דבר, העבודה היומיומית על האמונה עושה אותנו חזקים יותר ומקרבת אותנו למה שבאמת חשוב לנו. ואנחנו לומדים לא לוותר, גם כשקשה. והאמונה שלנו גדלה עם כל צעד קטן שאנחנו עושים. כך כל יום הופך להיות הזדמנות לבנות את עצמנו ולקרב אותנו למטרות

המלקט

הלכה: התחלת מלאכה המסתיימת בשבת

מותר להתחיל במלאכה בערב שבת ובערב יום טוב אפילו סמוך לכניסת השבת והחג, אף על פי שהמלאכה תיגמר בשבת מאליה. שלא נאסר עלינו לעשות מלאכה, אלא בעיצומו של יום, ולכן מותר ליהנות במה שנעשה בשבת מאליו. ולדעת מרן השלחן ערוך מותר להתחיל במלאכה בערב שבת אף אם זו משמיעה קול בשבת ולכן מותר לפתוח מים לגינה מערב שבת, והמים הולכים ומשקים את הגינה במשך השבת. ויש אומרים שאף מותר לכוין את שעון השבת, על מנת שיפעיל מאליו בשבת את הממטרות, כדי להשקות את העצים וכדו'. ויש מחמירים בזה. וטוב לכתוב פתק על יד שער הגינה, שהממטרות פועלות על ידי שעון שבת שכוון מערב שבת. אך מדינא לדידן העיקר להקל בזה גם בלי שיתלה פתק בשער.

ספר ילקוט יוסף

פתגם: כל מה שתלווה בלב, ימצא דרכו לפעול

פתגם חסידי

חקירה: שליחות: המעשה הוא של השליח והמחשבה של המשלח, או שגם המחשבה הוא של השליח. (המידות לחקר ההלכה טז-ע: מחלוקת רמב"ם וטור בנשתטה המשלח) ספר "קובץ יסודות וחקירות"

סיפור: פעם אחת היה תלמיד חכם שחיפש תמיד קרבה לרבי שלו. יום אחד, כשהלך בדרך, ראה עץ ישן וזקן, עם פירות קטנים ומרירים. התבונן בו ושאל את הרבי: רבי, למה עץ זה נותן פירות כל כך מרירים? האם אין זה בזבוז? הרבי חייך ואמר: ראה, כל עץ בעולם נותן את מה שיש בתוכו. אם הפירות מרירים, זה כי הפירות האלה מחכים למי שידע להעריך אותם, למי שיבין את ערכם. כך גם עם אנשים, יש מי שנראה קשה או מר, אבל בתוך ליבו יש טוב שממתין להתגלות. התלמיד הביט על העץ שוב, והפעם ראה את יופיו: כל עלה, כל ענף, אפילו הפירות הקטנים, הם חלק מהשלמות של היקום. מאז הוא למד לא לשפוט במהירות, ולחפש את הטוב בכל דבר.

סיפור חסידי

שבת שלום

יוצא לאור לרפואה שלימה: יוסף דוד בן ליאל, ברוך יואל שמעון ישראל בן פנינה, ראובן ישי בן מרצס, הדסה אסתר בת רחל בחלא קטי, פטריק יהודה בן גלדים קאמנה, אברהם רפאל בן רבקה, מאיר חיים בן גבי זווירה, ראובן בן איזא, ויקטוריה שושנה בת ג'וים חנה, רפאל יהודה בן מלכה, שלמה בן מרים, אבישי יוסף בן שרה לאה, אוריאל נסים בן שלמה, אלחנן בן חנה אנושקה, מרים בת עזיזא, דוד בן מרים, יעל בת כמונה, ישראל יצחק בן ציפורה, עמנואל בן סוזן אויזה. **שלום בית:** גיולה חיה בת סופי לבנה ואילן יהודה יצחק בן סנדרה סולאנגי. **זיווג הנזן:** שרה זסוזן אנדרה בת דומיניק רינה, יוני מאיר משה בן אסתר, אילן אלי אהרן בן אסתר, קלואי אורה בת סופי לבנה, לולה לאה בת סופי לבנה, לאה בת רבקה, אלודי רחל מלכה בת חשמה, יוסף גבריאל בן רבקה, מרים בת רבקה. **הצלחה רבה בכל:** נאור דוד בן יעל דינה, ליטל בת יעל דינה, לחנה בת אסתר ולייזנט מרדכי בן שמחה ברכה זרע של קיימא ללבנה מלכה בת עזיזא וליאור עמית מרדכי בן גייל לאוני. **לעילוי נשמת:** ראובן בן חנינה, גייט מסעודה בת ג'ולי יעל, שלמה בן משה, מסעודה בת בלח, גיא יונה בן לאה, יוסף בן מייכה, מוריס משה בן מרי מרים. אליהו בן מרים, ניסים חי הוברט בן ג'ולי, דוד בן מרים, פליקס סעידו בן אטו מסעודה. אפרת רחל בת אסתר ייח כוכבה, אברהם בן אליעזר, מלכה אגרייט מרוזקה, אנדרה סעידו בן פורטונה מסעודה, קרול מזל אדסה בת גבי זרגונה, אברהם בן אסתר, יהודה יוסף בן רחל.

יוסף גרמון כולל עקס לע בען
לכל עניני הדף נא לפנות במייל ל:
germon73@hotmail.fr
ניתן למצוא את העלון
www.kollel-aixlesbains.fr